

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1184/2019
23.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и др Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Мирјана Ђирковић Милић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 2792/18 од 14.11.2018. године, у седници већа одржаној 23.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 2792/18 од 14.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 2792/18 од 14.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 бр. 2/18 од 18.04.2018. године, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда, изјављен од стране тужене. Усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да у корист тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду ПИО на основу исплаћених зарада по основу прековременог рада, рада ноћу и у дане државних и верских празника који су нерадни дани, по стопи која је важила на дан уплате за период од јуна 2007. године до јуна 2010. године, на износ од 140.670,50 динара, који је досуђен на основу пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3457/13 од 16.12.2013. године и да о извршеној уплати достави доказ тужиоцу, и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 бр. 2792/18 од 14.11.2018. године, преиначио решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди и одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова преко износа од 13.500,00 динара, са припадајућом каматом, а у односу на преостали део првостепене

одлуке и у односу на преостали део одлуке о трошковима парничног поступка жалбу тужене је одбио и наведену пресуду потврдио. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију (члан 404. ЗПП) због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, јер је неуједначена судска пракса.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер је одлука у складу са ставом израженим у одлукама Уставног суда Уж 1430/14 и Уж 1431/14.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради уплате доприноса поднета је суду 03.01.2018. године. Вредност предмета спора није опредељена.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, који се односи на потраживање у новцу, а у коме вредност предмета спора није опредељена, нити се она може утврдити из одређене и наплаћене судске таксе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић